

[Thestrup.]

det enkelte medlem i tinget og tinget som sådant. Man kan være tilfreds hermed, eller man kan være utilfreds hermed, men det er en kendsgerning. Det er gennem partierne, at de politiske dispositioner foretages. Da det at garantere en bevillings vedtagelse til sin tid — altså når tillægsbevillingsloven er til behandling — i høj grad er en politisk disposition, kan jeg ikke se nogen fare ved den gældende praksis, hvor partierne tager stilling til bevillingen, inden finansudvalget træffer sin afgørelse. Partierne garanterer dermed, at de går ind for bevillingen, efter at de har taget stilling til den. Partierne har altså reelt taget stilling, inden udgiften afholdes.

Men naturligvis: kan der findes en praktisk måde at ordne dette spørgsmål på, således at den formelle godkendelse af tinget foreligger, forinden udgiften afholdes, er det kun godt.

Endnu mere uenig er jeg med det ærede medlem hr. Poul Møller i det, han sagde om åbne møder i finansudvalget. Hvis det lykkes at finde en ordning, således at alle udgifter bevilges på en tillægsbevillingslov og altså efter en offentlig forhandling i tinget, inden de afholdes, så kan jeg ikke se andet, end at finansudvalgets behandling af de enkelte bevillinger bliver af samme forberedende karakter som behandlingen af ethvert forslag i ethvert andet udvalg, og her er vi dog vist alle enige om, at behandlingen ikke kan foregå offentligt. De udtalelser, det ærede medlem hr. Kolbjørn kom med om dette spørgsmål, kan jeg ganske slutte mig til.

Under den nugældende form kan det naturligvis formelt siges, at en udgift bevilges, uden at offentligheden har hørt den tre gange behandlet i tinget. Til gengæld er den offentligheden reelt bekendt gennem pressen. Pressen får jo, lige så tidligt som finansudvalgets medlemmer, ja, undertiden endog tidligere, de pågældende aktstykker, og da det i vore dage i realiteten er gennem pressen og ikke gennem overværelse af tingets forhandlinger — vi kan roligt sige, at der er mange, mange lejligheder, hvor der er meget, meget få mennesker, der overværer tingets forhandlinger — offentligheden får kendskab til, hvad der sker herinde, og pressen har dette kendskab, så synes jeg,

offentlighedskravet i og for sig er opfyldt. Pressen får jo at vide, hvorledes de enkelte partier har stemt, og hvad deres argumenter har været for denne eller hin stilling overfor et forslag.

Selve drøftelsen i finansudvalget såvel som i andre udvalg bør være uden offentlighed, og den vigtigste grund dertil er efter min opfattelse, at kun derved opnår vi, at de saglige hensyn nogenlunde holder de rent partitaktiske hensyn i tømme. Lukket behandling i møderne er en gammel regel i vort parlamentariske liv, og den tror jeg vi skal beholde.

Der er så en lille ting, jeg gerne vil sige tilsidst. Jeg erkender, at det måske er meget inkonsekvent af mig at sige det, men jeg kan alligevel ikke lade være. Det ærede medlem fru Else Zeuthen talte lidt om hjælpen til UNICEF, altså FN's internationale børnehjælpearbejde, og til trods for og måske stik imod det, jeg lige har stået og sagt om at vise den yderste sparsommelighed, må jeg give fuldstændig tilslutning til dem, der interesserer sig for at gøre noget ud af dette internationale hjælpearbejde. Jeg tror, det har overordentlig stor betydning, som også det ærede medlem fru Else Zeuthen fremhævede, at dette hjælpearbejde for de underudviklede lande får en virkelig støtte fra de gamle kulturlande. Jeg tror, det er en af de måder, hvorpå vi lettest udligner de store uligheder, der er, og som sikkert mere end noget andet kan bidrage til, at det bliver muligt at nå frem til mere fredelige forhold.

Bertel Dahlgaard: Jeg finder ingen anledning til at forlænge finanslovdebatten ret meget. Den høje regering har fremlagt sine synspunkter, som jeg har gjort mine bemærkninger til; ordførerne for venstre og konservative har ligesom i september ikke ønsket at give et samlet billede af den økonomiske og finansielle politik, man eventuelt kunne tilråde overfor den særlige økonomiske situation, og jeg er derfor udelukket fra nærmere at karakterisere de herrens hensigter. Derfor skal jeg indskrænke mig til et par bemærkninger.

Jeg takker den højtærede forsvarsminister for hans svar på mit spørgsmål om, hvad der er sandsynlighed for at det militærsystem, der er bygget op, vil forudsætte af udgifter til anlæg, drift og vedligeholdelse efter